

KOLMANNEN VIIKON PERJANTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatismen 2:sen kunnian jälkeen **katismatroparit, 5. säv.:**

Me, puusta syömisen kautta muinoin kuolleet ihmiset tulimme Sinun ristisi kautta jälleen eläviksi, oi armollinen. Vahvista meitä sen voimalla, oi hyvä, katumuksessa kulkemaan pidättyväisyyden ajan ja toteuttamaan Sinun tahtoasi, niin että saisimme nähdä kirkkaan ylösnousemuksesi päivän!

Kunnia - -. *Sama uudelleen*

Nyt - -. *Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle*

Oi Kristus, kun Sinun Äitisi näki Sinut omasta tahdostasi ristillä riippumassa ryöväreitten keskellä, hän lausui sisimpänsä äidin tuskissa: Oi synnitön Poikani, miksi Sinut on naulittu epäoikeudenmukaisesti ristille pahantekijän tavoin? Laupiaana Sinä halusit tehdä ihmissuvun eläväksi!

3:nneen kunnian jälkeen **katismatroparit, 1. säv.**

Herra, suo meidän nähdä kallis ja puhdas ristisi, kun olemme pidättyväisyydessä puhdistaneet lihamme ja rukouksissa kirkastaneet sielumme! Suo meidän peljäten sitä kumartaa ja veisaten lausua: Kunnia olkoon elämää kantavalle ristillesi! Kunnia jumalalliselle keihäällesi, joka antoi meille uuden elämän, oi ainoa ihmisiä rakastava!

Kunnia - -. *Sama uudelleen*

Nyt - -. *Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle*

Oi pitkämielinen Sana, nähdessään ryövärien kanssa ristiinnaulittuna Sinut, karitsansa, ja kylkesi keihään lävistämänä, emosi valitti äidillisesti huutaen: Jeesus, mikä on tämä outo ja peljättävä salaisuus? Kuinka Sinut, kuvaamaton Jumala, peitetään hautaan? Sanomaton on tapahtuma! Oi suloinen Poikani, älä jätä yksin minua, synnyttäjääsi!

Minean kanoni, ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 5:nneen veisun.

Triodion, herra Joosefin runo

5. veisu. 5. säv. Irmossi

Sinun tykösi, oi Kristus, joka verhoudut valkeuteen niin kuin viittaaan, / minä aamusta varhain kiiruhdan / huutaen Sinulle: // Valaise minun pimentynyt sieluni, oi ainoa laupias.

Troparit

K Kristus, nähdessään Sinut lihallisesti puulla riippumassa aurinko muutti valonsa pimeydeksi, maa järisi ja kalliot halkesivat.

3. paastoviikon perjantai

Kristus Herra, joka otit lihassa vastaan kärsimykset, paranna minut, niin minä paranen, ja puhdista haavallasi minun sieluni haavat!

Herra, joka äärimmäisen hyvyytesi tähden otit kantaaksesi orjantappurakruunun, puhdista minun sieluni, joka on kaikkinaisissa himoissa tullut orjantappuraiseksi ja kuivaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, Sinä synnytät minun Luojani uutena lapsukaisena. Minä pyydän: Rukoile Häntä, että Hän uudistaisi minut, joka olen suuren pahuuden vanhettama!

Toinen, herra Theodoroksen runo

Irmossi. 1. säv.

Yöstä aamuun kiiruhtaen me veisuin ylistämme Sinua, Kristus Jumala, / joka meidän tähtemme tulit köyhäksi // ja kärsit lihassa ristin ja kuoleman.

Troparit

Kun juutalaiset ristiinnaulitsivat Sinut, Kristus, Pääkallon paikalla, he nyökyttivät päätään ja pilkkasivat Sinua nauraen, mutta Sinä kestit sen pelastaaksesi meidät.

Kun Pilatus kirjoitti ristisi kolminkertaisen päällekirjoituksen, hän ilmaisi, että Sinä, Kristus, yksi Kolminaisuudesta, kärsit vapaaehtoisesti kaikkien pelastuksen tähden.

Kunnia - -.

Uskovaiset, ylistäkäämme veisuin valoa kirikkaampaa kolmiaurinkoista Kolminaisuutta, kunnioittakaamme Valkeutta Isää, ylistäkäämme Valkeutta Poikaa ja julistakaamme Valkeutta Henkeä.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, Hän, joka syntyi Sinusta, osoitti Sinut enkeleitä korkeammaksi, sillä Sinä syleilet Poikanasi Häntä, jota he peloissaan eivät rohkene katsoa.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Oi kunniallinen risti, maailman pelastavainen varjelija, varjele minua paastotessani ja tee minut otolliseksi puhtaasti Sinua kumartamaan!

Irmossi. 1. säv.

Yöstä aamuun kiiruhtaen me veisuin ylistämme Sinua, Kristus Jumala, / joka meidän tähtemme tulit köyhäksi // ja kärsit lihassa ristin ja kuoleman.

8. veisu. 5. säv. Irmossi

Sinulle, kaiken Luojalle, / nuorukaiset pätsissä kohottivat yli maailman sointuvan kiitosvirren: / Kaikki luodut, veisaten ylistäkää Herraa // ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Sinä, Kristus, ojensit ristille kätesi ja poistit esi-isän käden hillittömyyden. Puun kautta Sinä paransit puun kirouksen. Sen tähden me veisuin ylistämme Sinua kaikkina aikoina!

Minä lankean Sinun eteesi, oi Sana, pelastuksen haluaja: Sinä joka omasta tahdostasi kestit ristin ja kärsimykset, tee pian loppu minun sydämeni pahoista haluista!

Halatessani irstasta elämää ja saastaista vaellusta minä rietas olen mustunut. Oi Sana, joka kärsimykselläsi teit auringon valon mustaksi, anna kääntymyksen säteen minulle loistaa!

Jumalansynnyttäjälle

Oi Kristuksen, Jumalan Äiti, tee loppu tuskaisen sydämeni kaikesta pahuudesta, ja murskaa pahojen henkien nuolet ja jouset, joilla ne taistelevat kurjaa sieluani vastaan!

Toinen irmossi. 1. säv.

Veisuin ylistäkää Herraa, / joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset / ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, // ja korottakaa Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Mitä me kurjat tarjoaisimme Sinulle, kaikkien kärsineelle Herralle, sillä Sinä, Kristus, otit meidän tähtemme vastaan ristin? Veisuin me ylistämme mittaamattoman laupeutesi armoa.

Vaikka lainrikkojajuutalaiset surmasivat kateuksissaan Sinut, Kristus, kirotulla puulla, he eivät saastuttaneet Sinun valtaasi, sillä Sinä olet kaikkien Valtias, joka kärsit vapaaehtoisesti.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Minä palvon yliolennollisen Jumaluuden kolmea persoonaa, alutonta Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Iankaikkisesti minä kunnioitan luonnoltaan jakamatonta olemusta.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Veisuin me ylistämme taivaita ylempää ja kerubeja korkeampaa, pyhistä ensimmäistä saastatonta kaikkien Jumalan Neitsyttä, ja korotamme häntä kaikkina aikoina!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Oi Kristuksen ylen autuas risti, taivaalle piirretty voiton merkki, joka olet kasvanut meille maasta, osoita meidät kaikki paaston puhdistamina otollisiksi kumartamaan Sinua!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 1. säv.

Veisuin ylistäkää Herraa, / joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset / ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, // ja korottakaa Häntä kaikkina aikoina!

9. veisu. 5. säv. Irmossi

Riemuitse, Jesaja, / sillä Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti Pojan Immanuelin, Jumalihmisen. / Hänen nimensä on Koitto, // ja kunnioittaen Häntä me Neitsyttä autuaaksi ylistämme.

Troparit

Oi laupias, hyvä Vapahtaja, pese pois minun sieluni kivinen paatumus ja anna minulle katumuksen lähde, Sinä Herra, joka kyljestäsi vuodatit minulle elämän ja nostit tykösi ihmissuvun!

Minä olen heittäytynyt syntien syvyyksiin ja jättänyt hyveitten korkeuden, mutta nosta ja pelasta minut, Sinä Herra, joka nousit ristille ja nostit tykösi ihmissuvun!

Sinä Herra, joka Luojana olet ihana suloisuus, maistoit sappea ja oikaisit Aadamin jälkeläisten hekuman aiheuttaman lankeemuksen. Sen tähden me Sinun kärsimystesi pelastamina veisuin Sinua ylistämme!

Jumalansynnyttäjälle

Pyhä Valtiatar, minun toivoni ja turvani, paranna sieluni vammat ja anna mieleeni rauha, että minäkin iloiten ylistäisin veisuin Sinun suuruuttasi, oi Jumalansynnyttäjä, ainainen Neitsyt!

Toinen irmossi. 1. säv.

Veisuin me ylistämme Sinua, oi puhdas Äiti, / palamatonta pensasta, jonka Mooses näki, / Jaakobille näytettyjä eläviä portaita ja taivaan porttia, // jonka kautta on kulkenut Kristus, meidän Jumalamme.

Troparit

Kristus, lainrikkajat pukivat pilkaten Sinut purppuraan ja kruunuun kuninkaan tavoin, löivät ruo'olla päähäsi, kateuksissaan ristiinnaulitsivat Sinut ja juottivat Sinulle sappea, mutta me kaikki uskovaiset ylistämme veisuin Sinua.

Nähdessään Sinut, Kristus Vapahtaja, ristillä kärsimässä aurinko kätki valonsa, koko luomakunta järkkäi ja kalliot halkesivat Valtiaan pilkan takia, ja me ylistämme veisuin Sinua.

Kunnia - -

Kolmiaurinkoinen ykseys, Jumala ja Herra, joka loistaa yhdessä valkeudessa ja säteilee yhden jumaluuden kolmessa muodossa, on Valkeus, elämä ja kaiken tekijä, ja Häntä me kaikki uskovaiset ylistämme.

Nyt. - - *Jumalansynnyttäjälle*

Laulaja Daavid ennusti Sinusta Siionina, jossa asusti Hän, joka ei mahdu taivasiinkaan, ja jonka lihasta maailman armahdus tuli maailmaan, ja Sinua, puhdas Äiti, mekin veisuin ylistämme!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Herra, suo meidän paaston kautta rientää ja päästä näkemään ja kumartamaan pyhitykseksemme Sinun pelastavaista ristiäsi, uskovaisten valistajaa, että me sen kautta Sinua ylsitäisimme!

Irmossi. 1. säv.

Veisuin me ylistämme Sinua, oi puhdas Äiti, / palamatonta pensasta, jonka Mooses näki, / Jaakobille näytettyjä eläviä portaita ja taivaan porttia, // jonka kautta on kulkenut Kristus, meidän Jumalamme.

Virrelmästikiirat, 6. säv.

Minä olen hajottanut isäni antaman rikkauden / ja kuluttanut omaisuuteni riettauteen / liityttyäni synnin pahoihin ajatuksiin. / Rikottuani pelastavaiset käskyt ja nautiskellen himojen suloista / olen tullut järjettömien eläinten kaltaiseksi. / Mutta Kristus Jumala, joka minun tähteni näit hyväksi tulla ristiin ripustetuksi, / älä hylkää minua lapsen asemasta, // vaan ota minut katuessani vastaan tuhlaajapojan tavoin ja pelasta minut!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Koko luomakunta viettää Sinun marttyyriesi muistojuhlaa, oi Herra. / Taivaat riemuitsevat enkelten kanssa / ja maa iloitsee ihmisten kanssa. // Heidän rukoustensa tähden armahda meitä!

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle*

Kun ylen viaton näki Sinut ristiltä riippumassa, / hän huusi äidillisesti valittaen: / Poikani ja Jumalani, suloinen Lapseni, // kuinka sinä kestät häpeällisen kärsimyksen?

KUODES HETKI

Profetian tropari, 8. säv.

Sinä, Jumala, teit sanasi voimalla kaiken ja saatoit meidät olemattomuudesta olemiseen. Me rukoilemme, oi synnitön Herra: Älä jätä meitä rikostemme valtaan!

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 6. säv.: Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, ja te puhutte? / Tekö tuomitsette oikein, te ihmislapset?

Liitelauselma: Vanhurskas iloitsee, kun hän näkee koston.

Profeetta Jesajan kirjasta (13:2-13):

Näin sanoo Herra: Pystyttäkää viiri paljaalle vuoren laelle, korottakaa äänenne heille, viittokaa kädellä heitä menemään sisälle ruhtinasten porteista. Minä olen antanut käsky vihkiytyneilleni ja kutsunut urhoni vihani työhön, ylvääni, riemuitsevaiseni. Kuule, vuorilla käy kuin paljon väen pauhina; kuule valtakuntain, kokoontuneitten kansojen kohinaa: Herra Sebaot katsastaa sotajoukkoansa. He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääristä, Herra ja Hänen vihansa aseet, hävittämään kaiken maan. Valittakaa, sillä Herran päivä on lähellä, se tulee kuin hävitys Kaikkivaltiaalta. Sentähden herpoavat kaikki kädet, ja kaikki ihmissydämet raukeavat. He peljästyvät, kivut ja tuskat valtaavat heidät, he vääntelehtivät kuin synnyttäjät, tuijottavat toisiinsa tyrmistyneinä, kasvot tulenkarvaisina. Katso, Herran päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään

3. paastoviikon perjantai

autioksi maan ja hävittämään siitä sen syntiset. Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valollansa, aurinko on pimeä noustessansa, kuu ei kirkkaana kumota. Minä kosten maanpiirille sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; minä lopetan julkeitten kopeuden ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden. Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta. Sentähden minä järjestyän taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivaudesta, Hänen vihansa hehkun päivänä.

Prokimeni, 7. säv.: Jumalani, pelasta minut vihollisistani, / suojele minua niiltä, jotka nousevat minua vastaan.

Liitelauselma: Jumala on minun linnani, minun armollinen Jumalani.

EHTOOPALVELUS PERJANTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, 7. säv.

Liitelauselma: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään Sinun nimeäsi.

Tuhlaajapojan tavoin minä olen luopunut Sinun armostasi, Herra, / mutta tuhlatuani hyvyyden rikkauden minä juoksen Sinun tykösi, oi armollinen, / ja huudan Sinulle: // Jumala, minä olen syntiä tehnyt, armahda minua!

Liitelauselma: Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun Sinä minulle hyvin teet.

Vuorosävelmän mukaiset 4 marttyyrien stikiiraa ja 4 minean stikiiraa, Kunnia, vuorosävelmän mukainen vainajien stikiira ja Nyt, Jumalansynnyttäjän stikiira.

Prokimeni, 4. säv.: Anna meille apu ahdistajaa vastaan, / sillä turha on ihmisten apu.

Liitelauselma: Jumala, Sinä hylkäsit meidät, Sinä hajoitit meidät.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (8:4-21):

Arkki pysähtyi seitsemäntenä kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, Araratin vuorille. Ja vesi väheni vähenemistään aina kymmenenteen kuukauteen asti. Kymmenentenä kuukautena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tulivat vuorten huiput näkyviin. Neljäkymmenen päivän kuluttua Nooa avasi arkin ikkunan, jonka hän oli

tehnyt, ja laske kaarneen lentoon, ja se lenteli edestakaisin, kunnes vesi maan päältä kuivui. Sitten hän laske luotansa kyyhkysen nähdäksensä, oliko vesi vähentynyt maan pinnalta. Mutta kyyhkynen ei löytänyt paikkaa, missä lepuuttaa jalkaansa, vaan palasi hänen luoksensa arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa; niin hän ojensi kätensä ja otti sen luoksensa arkkiin. Ja hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laske taas kyyhkysen arkista. Ja kyyhkynen tuli hänen luoksensa ehtoopuolella, ja katso, sen suussa oli tuore öljypuun lehti. Niin Nooa ymmärsi, että vesi oli vähentynyt maan päältä. Mutta hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja laske kyyhkysen lentoon, eikä se enää palannut hänen luoksensa. Ja Nooan kuudentenasadantena yhdentenä ikävuotena, vuoden ensimmäisenä kuukautena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, oli vesi kuivunut maan päältä. Niin Nooa poisti katon arkista ja katseli; ja katso, maan pinta oli kuivunut. Ja toisena kuukautena, kuukauden kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä päivänä, oli maa aivan kuiva. Ja Jumala puhui Nooalle sanoen: "Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja miniäsi sinun kanssasi. Ja kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha, linnut ja karjaeläimet ja kaikki matelijat, jotka maan päällä matelevat, vie ne ulos kanssasi. Niitä vilisköön maassa, ja ne olkoot hedelmälliset ja lisääntykööt maan päällä." Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan lähtivät ulos, niin myös kaikki metsäeläimet, kaikki matelijat ja kaikki linnut, kaikki, mikä liikkuu maan päällä, lähtivät arkista suvuittain. Ja Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla. Ja Herra tunsu suloisen tuoksun.

Prokimeni, 6. säv.: Kuule, Jumala, minun huutoni, / huomaa minun rukoukseni.

Liitelauselma: Niin minä veisaan iankaikkisesti Sinun nimesi kiitosta.

Sananlaskujen kirjasta (10:31-11:12):

Vanhurskaan suu kasvaa viisauden hedelmän, mutta kavala kieli hävitetään. Vanhurskaan huulet tietävät, mikä otollista on, mutta jumalattomien suu on sulaa kavaluutta. Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi paino on Hänelle otollinen. Mihin ylpeys tulee, sinne tulee häpeäkin, mutta nöyräin tykönä on viisaus. Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa, mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä. Ei auta tavara vihan päivänä, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. Nuhteettoman vanhurskaus tasoittaa hänen tiensä, mutta jumalaton sortuu jumalattomuuteensa. Oikeamieliset vapahtaa heidän vanhurskautensa, mutta

3. paastoviikon perjantai

uskottomat vangitsee heidän oma himonsa. Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu hänen toivonsa, ja vääräin odotus hukkuu. Vanhurskas pelastetaan hädästä, ja jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rietas suullansa turmelee lähimmäisensä, mutta taito on vanhurskaitten pelastus. Vanhurskaitten onnesta kaupunki iloitsee, ja jumalattomain hukkumisesta syntyy riemu. Oikeamielisten siunauksesta kaupunki kohoaa, mutta jumalattomain suu sitä hajottaa. Mieltä vailla on, joka lähimmäistensä halveksii, mutta ymmärtäväinen mies on vaiti.

Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia